

1956 hőseire emlékeztek Csíkszeredában

2018. 10. 25.

A csíkszeredai Kalász lakótelepi temetőnél 20 évvel ezelőtt állítottatott kopjafát a Németh Géza Egyesület, valamint a Volt Politikai Foglyok Hargita Megyei Szövetsége. Ennél az emlékműnél tartanak minden évben megemlékező ünnepséget október 23-án az 1956-os forradalom hősei tiszteletére.

Kelemen Csongor, az '56-os Vitézi Rend törzskapitánya a kopjafánál tartott megemlékezésen kedden elmondta, öröm az számukra, hogy sokan fontosnak tartották együtt emlékezni arra az „óriási összefogásra, ami 1956-ban történt, ami ezt a kis magyar népet szembe vitte a kommunista világ kényszerével és az akkori világ egyik legnagyobb katonai halalmával, a szovjet hadsereggel”. Hozzátette: habár ezt a forradalmat leverték, az olyan „léket vágott a hatalom alapjaiba”, hogy végül a szovjet világ és a kommunista hatalom is elbukott.

„Emlékezünk és ünnepelünk is egyben. Ünnepeljük a bátorságot, amellyel a magyar nép az »asztalra csapott és azt mondta elég volt«, és szembeszállt a túlerőben lévő szovjet haderővel” – emelte ki ünnepi beszédében **Füleki Zoltán**, Csíkszereda alpolgármestere. A szabadságharc leverését megtorlás követte, amely átgyűrűzött Erdélybe is. „A román hatalom kihasználta a helyzetet és rendcsinálás címén megtizedelte a szabadon gondolkodó erdélyi értelmiséget. - számol be a [Székelyhon](#)

Tőke Ervin, az Erdélyi Magyar Néppárt országos alelnöke arról beszélt, ma már másképp kell harcolni, mint 1956-ban, amikor a tizen-huszonéves fiatalok Molotov-koktélokkal szálltak szembe a szovjet tankokkal.

"Magyar vagyok és székely. Mindig büszkén vallom hovatartozásom, azonban ilyen alkalmakkor mindig megijeszt, hogy mekkora erkölcsi óriásokhoz kellene felnőnem, hogy lelkiismeret-furdalás nélkül viselhessem ezt a nevet. Pedig ezek az erkölcsi óriások 14-16 éves gyerekek, huszoneves egyetemisták a múltból. Azon tizenéves gyerekek akik egy nap alatt a szovjet hadsereg 17 tankját semlegesítették meg néhány Molotov-koktéllal." - kezdte beszédét a Néppárt alelnöke.

A folytatásban idézett Szentkúti Ferenc a „Hősköltemény egy pesti srácról” címmel írt verséből:

"Te napköziben nevelkedett apró kamasz, / Te, akinek élete mindössze / vagy tizenöt sivar tavasz, / Te, kibe már az ABC-vel tömték az ideológiát / A szovjet tankok vad tüzében / zengted a szabadság dalát. / Tankok acél záporában / Nem remegett gyenge kezed ... / Bátran markoltad meg a géppisztolyt / És szórtad rájuk a tüzet. / Kicsiny szíved tán összerendezte, / de lábad bátran szaladt. / Kezedből nyugodt, biztos ívben / repült a benzines palack."

"Pedig hogy félhettek, amikor csikorogva, dübörögve közeledtek a szovjet tankok, pedig hogy félhették őket a szüleik, pedig sokan legyinthettek a diákok tüntetésén, hogy úgy sem lesz belőle semmi. És mégis ott voltak ahol kellett, amikor kellett és tették azt, amire legnemesebb érzésük, a szabadságszeretetük hajtotta őket. Nekünk is megvannak a mi életünkre szánt feladataink, mert még mindig nem dönthetünk saját sorsunkról, kiszakíthatják közülünk közösségünk tagjait és koholt vádak alapján tömlöcbe dobhatják őket. Mi már nem úgy kell harcolnunk, ahogyan azt a Pesti Srácok tették. Változtak az idők és az elnyomási gyakorlatok. Mi már nem kell vásárra vigyük bőrünk. Egy valami azonban nem változott, ha jobbat, szebbet, biztonságosabbat és maradandót akarunk, azért együtt és nagyon sokan kell harcoljunk. Hogy elmondhassuk mi is egyszer, hogy győztünk! Nem egy másik ember fölött hanem a gonoszság, az irigység, a kishitűség, az elnyomás és az önkéntes nyomor fölött. Adja a Teremtő, hogy egyszer mi is átérezhessük azt a katartikus érzést, amit szabadságharcunk hősei átélhettek, mert élni csak szabadon érdemes." - zárta beszédét Tőke Ervin